Nec eos iniq̃tum poſſumus contriſtari ſinendo. Nã licet eſau eſſet malus ⁊ fratrẽ ſuũ vellet occidere. non tñ volebat hoc perpetrare viuente matre vel patre nec contriſtaret eũ: ſcʒ patrẽ. ſed dicebat. Veniet dies luctus patris mei ⁊ interficiam eũ. Gen. xxvij. Timẽs iuda contriſtatõem patris ad magnã penam ſe obtulit. eũ dixit de beniamin. Si nõ reduxero eum tibi reus ero in te in omni tempore. Gene. xliij. Videns iacob ꝙ iudas nõ patiebatur eũ triſtari acquieuit verbis eius. qui nõ acquieuerat verbis ruben dicentis. duos filios occide ſi nõ reducaʒ eum tibi. vt habetur Geneſis xlij. Juda cum ſupplicaret ioſeph ꝙ remitteret beniamĩ ait Nõ poſſum redire ad patrem meũ abſente puero. ne calamitatis patris mei extiſtã teſtis Gen. xliiij. Honorare debemus parentes ꝑpter fructum conſequendũ. Nã alicui alij precepto deus nõ adiunxit premiũ ſeruantibus. ⁊ penã non ſeruantibus. niſi ſolũ precepto de honore parentũ. vñ ait. Honora patrẽ ⁊ matrẽ vt ſis longeuus ſuper terrã. et ſequitur Qui maledixerit patri vel matri. ſit ille maledictus ⁊ morte moriatur. Exo. xx. ⁊ xxi. Quia Sem ⁊ yaphet patrẽ denudatũ honorauerũt. Ideo eius benedictõem acceperunt. Gen. ix. Bñdictio aũt pr̃is magne reputatõis erat quando eſau et iacob pro ea taliter contendebant. Gen. xxvij. Q2 cham patrẽ nõ honorauit. ſed deriſit eius maledictõem incurrit Gen. ix. Ad ruben dixit iacob Non creſcas. q2 aſcendiſti cubile patris tui. Gen. xlix. Honorare debemus parentes vt durũ diuinũ iudiciũ fugiamus. ⁊ eius vltõem ꝙ̃ in preſenti parentes nõ honorantibꝰ preparauit. Precepit enĩ dominus per moyſen. Si genuerit quiſpiam filiũ contumacem proteruũ. ⁊c. lapidibus obruet eum populus. Deute. xxi. Abſolon peſſime perſecutus ẽ patrem ſuũ. Ideo fuit morte peſſima interemptus. ij. Re. xviij. Duo filij ſenacherib occiderũt eum ſed neuter eorũ regnauit iiij. Regum. xix.

Capitulum. 59

Capitulum. 59.

De humilitate;
Humiliare debemus in petitione diuinorum
Famulatōne dominorum
Gubernatōne subditorum
In responsione iurgiorum
In religione clericorum.
Exaltatōne premiorum
Reputatōne minorum
Cum despectione laudatorum
Per remiſſionem peccatoꝝ
Christi ſanctōne exemploꝝ

Humiliare

debemus deo in oratōne loquendo humiliter ꝛ ſeruiendo. Sic abraam deo hūiliter loquebatur dicens. Loq̄r ad dñm deum meū qm̄ cinis et puluis ſum ego. Gen. xviij Gedeon humiliter locutus eſt angelo a deo miſſo dicēs. Familia mea infirma eſt in manaſſe. ꝛ ego minimus ī domo patris mei. Judicū. vi. Dauid coraꝫ deo humiliter ſe habuit. qn̄ ante eius arcam ludendo ſaltauit. ij. Regū. vi. Quando nathan venit ad dauid ex parte dei dauid ſe humiliter habuit ad eū. ij. Regū. vij. Oſci pſināte dño populuꝫ dauid humiliter ſe excuſauit dicēs. Ego ſum q̄ peccaui. ij. Reguꝫ xxiiij. Magna humilitas fuit in magis. q̄ procidentes adorauerunt puerum in preſepio. Mat ij. Centurio humiliādo ſe deo dixit. Dñe non ſum dignus ꝛc. Fecit ſe dignū recipere gratiā p egrotante ſeruo. quam a chriſto poſtulab. ꝛc. Mat. viij. Mater filioꝝ zebedei precatura pro filijs acceſſit humiliter ꝛ adorauit. Mat. xx Humiliari debet homo dñis temporalibus et eis ſeruire ꝛ reſpōdere. Ideo dixit angelus ad agar. Reuertere ad dominū tuū ꝛ humiliare domine tue. Gene. xvi. Multū humiliauit ſe dauid contra ſaul dñm ſuuꝫ cū debebat eſſe eius gener dicens. Quid ego ſum ꝛ que eſt domus mea vt fiam gener regis. ꝛc. i. Regum. xviij Similiter cū ſaul perſequebatur eū multū ſe humiliauit dicens Cur perſequeris pulicē vnuꝫ i. Regū. xxvi. Miſiboſeth tamq̄ accuſatus regi a ſeruo iniuſte exhereditatus a domino hūiliter loquebatur. ij. Regū. xvi. ꝛ xix. Humiles debent eſſe prelati. non ſe ambitioſe prela

tionibus inherendo vel inge/
rendo. ſed humiliter excuſan/
do ac cum ſubditis humiliter
conuerſando. Ideo humiliter ſe
quinquies moyſes excuſauit
antequam vellet ducatum popu/
li accipere. Ad vltimum volē
te domino accepit Exodi. iiij.
Non debent prelati totum ſi
bi velle ſuperbe. ſed alijs humi
liter partem dare. Ideo moyſes
licet ducatum a domino ha/
beret. tamen rogauit hoab vt ſe
cum iret et populi ductor eſſet
Numeri. x. Nō debent nego/
tia de ſuo capite facere. ſed hu
militer requirere conſiliū ſub
ditorum. Nam licet moyſes
ſic familiariter loqueretur cū
domino. tamen conſilium ye/
tro conſulentis ſibi fideliter
nō deſpexit. Exo. xviij. Quā
tum debeant homines prela/
tionem reſpuere patet in Ge/
deone. qui licet electus nolu/
it tamē populo dominari. Iu
dicum. viij. Non debent vel/
le prelati ſalutationes homi/
num inferiorum et genuflexi
ones ante ſe ſuſtinere et adora
ri vt deus. Nam cum petrus
adoraret a Cornelio ait. Sur
ge quia ego homo ſum. Similiter
fecit paulus et barnabas. A/
ctuum. x. et. xiiij. Humiliter
debēt homines cuilibet reſpō
dere. Quia iuxta ſapiētis ſen
tentiam, Mollis reſponſio frā
git iram. ſermo durus ſuſcitat
furorem. Nam quia Iacob lo
quens cum eſau humiliter re/
ſpondebat. ideo cōpeſcuit iram
eius. Geneſis triceſimotertio
Valde humiliter reſpōdit da
uid ad ſaul quando debuit fi
eri gener ipſius. primo Regum
decimooctauo. Si Roboam
humiliter reſpondiſſet nequa
quam decem partes populi perdi/
diſſet. tertio Regum duodeci/
mo. Princeps quinquagena
rius tertius non eſt conſum/
ptus ab igne. quia humiliter
loquebatur. iiij. Regum primo.
Quia mulier chananea reſpō/
dit humiliter verbis chriſti q̄
aſpera videbantur aſſerens ſe
catellum de micis menſe dñi
capientem ſanitatem integrā
filie procurauit. Matthei. xv.
Querente dño a petro vtrum
plus alijs diligeret reſpondit
humiliter dicens. Domine tu
ſcis quia amo te. nō dixit plus
alijs. ſed ſimpliciter amo te. Io/
hannis vicesimo capitulo.

Capitulum .59.

Humiles debent eſſe religi
oſi pre ceteris gentibus exem
plo alioꝝ religioſorum ꝛ here
mitarum noui ꝛ veteris teſta
menti. ſcꝫ helye ꝛ Johānis ba
ptiſte. Ideo debent religioſi de
ſe humiliter ſentire ꝛ ſe viles
ꝛ humiles reputare. Sic Jo
hānes dicebat. nō ſū dignus
ſoluere corrigiam. ꝛc. Johan. i.
Item debent de ſe humiliter
loqui. Sic iohānes dicebat.
Ego vox clamantis in deſer
to. Johan. i. Debent ꝛ nō pom
patice. ſed humiliter indui. quia
qui mollibus induunt in do
mibus regū ſunt. In cuiꝰ fi
gura iohānes erat indutus de
pilis cameloꝝ. Mat. iij. Vn
Augꝰ in regula dicit. Non
ſit notabilis habitus veſter.
Sup quō verbo dicit Hugo
de ſancto victore. Non em̄ te
nera veſtis. ſed mūdicia men
tis ornatū facit clericū. Vnd
Gregoriꝰ. Si cultus veſtiū
ſubtiliū pctm̄ nō eſſet nequa
ꝗ̄ ſermo diuinus tam vigi
lanter expreſſiſſet dicens. Q
diues ille qui purpura fuit in
dutus apud inferos torquere
tur. vt habetur Luce. xvi. De
helya ſimiliter qui erat accin
ctus zona pellicea circa lum
bos eius. iiij. Regū. i. Item de
bent hūiliter ꝛ nō laute paſci
vt murmurent in deſerto cū
filijs iſrahel dicentibus. Vti
nā mortui eſſemus in terra e
gipti qn̄ ſedabamus ſuper ol
las carniū. ſed ſint cōtenti vt
cu tenui cū iohanne. cuius ci
bus erant locuſte ꝛ mel ſilue
ſtre. Mat. iij. Helie etiā in cu
ius figura angelus ſolum pa
nem ſubcinericiū miniſtrauit
iij. Regū. xix. Dn̄t etiā victū
humiliter querere. nec ex ſup
bia verecundari mēdicare. cū
talia ſeruus dei a vidua ſare
ptana buccellā panis humili
ter poſtulauit. iij. Regū. xvij.
Item debent hūiliter habita
re nō in altis domibꝰ ꝛ excel
ſis palacijs. ſꝫ in locis ſolita
rijs et deſertis. Jō habitauit
iohannes in deſerto. Luce. iij.

Humiliantes ſe dn̄o humi
liter exaltantur. iuxta ſalua
toris ſn̄iaꝫ. Qui ſe exaltat hu
miliabitur. ꝛ qui ſe humiliat
exaltabit. In cuius figura ſaul
ꝗ querebat aſinas fuit a dn̄o
ſuper regnū iſrael exaltatus.
i. Regū. ix. Veniens heliſeus
ad iordanē. primo ꝑcuſſit aq̄s.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nihil dicens ⁊ nõ eſt diuiſa. qꝫ ſuperbe agebat. Secundo nomẽ helye inuocauit humiliter. ⁊ ſic exaltatus eſt. qꝫ ſpiritũ helye duplicẽ habuit. propheta fuit ⁊ mira facere inchoauit. vt habetur. iiij. Regũ. ij. Diſperſi ſunt filij iſrahel per holofernẽ humiliauerũt ſe. et fuerũt per victoriã exaltati in tantũ ꝙ per triginta dies vix collecta ſunt ſpolia aſſyriorũ a populo iſrael. Judith. xv. Petro dicente humiliter chriſto. Exi a me qꝫ homo peccator ſũ ego. Ex hoc officiũ apoſtolat⁹ ſibi dñs benigne cõmiſit. Luce. v. Optimã regulã humilitatis ⁊ exaltationis ſue oſtendit ſaluator dicẽs. Cũ inuitatus fueris ad nuptias recumbe in nouiſſimo. Lu. xiiij.

Humiliari debet hõ quantũcunqꝫ magnus. iuxta ſententiã ſalomonis qui ait. Quanto maior es humilia te in omibus. Jõ heſter magna humilitate abominabatur figurã et ſigna ſuperbie. ibidẽ. iiij. Dauid licet magnus ⁊ in regem vnctus. tñ victualia fratrib⁹ hũiliter deferebat. i. Reg. xvij. Propheta magnus ieremias ex vtero vocatus ꝓpheta dicebat. Neſcio loqui. Jeremi. i. Joſeph vir iuſtus ⁊ caſtus reputans ſe indignũ coniugio virginis voluit eã occulte dimittere Mat. i. Johãnes cum per ſanctitatẽ crederetur chriſtus dicebat. Nõ ſum dign⁹ ſoluere corrigiam. ⁊c. Johan. i.

Humiles debent eſſe homines qñ aliqua bona faciũt vt nõ velint inde ventũ vane glorie. vel ab hoĩbus collaudari. Nã chriſtus publica ſua miracula ꝓhibebat dici. dicens vt etiã patet in leproſo mundato. Mat. viij. Et de duob⁹ cecis liberatis. Mat. ix. Et de ſurdo ⁊ muto ſanato. Mar. vij. Et ſimiliter de transfiguratione. Matthei. xvij. Ad fugiẽdam iactantiã ⁊ vanã gloriã de bonis que nos agimus et ad habendã humilitatẽ multũ valet exemplũ de humili phariſeo. ⁊ de ſuperbo publicano. Lu. xviij. Petr⁹ loquẽs humiliter de claudo ſanato ſibi attribuere noluit. Actu. iij.

Humilitas bõis meretur indulgentiã peccatoꝝ. nõ ſolũ aũt bonis. ſed etiã malis. Exẽplum. Nã achab nequiſſim⁹.

audiens ſibi penā debitā pro
peccatis humiliatus eſt et de
us et penā temperauit.iij.Re/
gū.xxi.Roboam ꝛ principes e/
ius humiliati ſunt.ꝛ dominꝰ
mitauit ſniām per prophetaꝫ
ſuū.ij.Paralipo.xij Ezechias
humiliatus eſt.idcirco nō ve/
nit ira dei in diebus ſuis.ij.
Paralip.xxix.Nabuchodo/
noſoꝛ humiliatus recognouit
ſtatum ſuū.ꝛ reductus eſt ad
ſtatū priſtinū Dan.iiij.Quia
viri niniue humiliati ſunt
non eſt coꝝ ciuitas ſubuerſa.
Jone.iij.Magdalena qꝛ ad pe/
des chriſti humiliter acceſſit.
peccatoꝝ veniam humiliter
impetrauit.Luce.vij.H.umili
tatis exemplū de chriſto dbe/
mus ſuſcipere in triplici ſuo
ſtatu.ſcilicet neceſſitatis vite
ꝛ mortiſ In natiuitate fuit hu
milis.quia concipi voluit ī ci
uitate parua ſcꝫ nazareth.vn̄
dixit nathanael.A nazareth
poterit aliquid boni eſſe.Jone.
i.Item quia de humili matre
Luce.i.Reſpexit humilitateꝫ
in humili loco collocando euꝫ
in preſepio.Luce.ij.De hūili/
tate aūt chriſti quō hūiliter vi
xit.hūiliter docuit.nūc omit
to.qꝛ de hoc plena ſunt omīa
euangelia.De morte autem
chriſti notandū ē ꝙ fuit hūi/
lima.Caruit eīm ſeptē q̄ ſuꝑ
bi querūt.ſcꝫ.terrena affluen/
tia.mūdana ſapiētia.popula/
ri fama.inimicoꝝ victoria.nu
meroſitate inimicoꝝ ecōtra fu
it criſtus veſtibus ſpoliatus
in carne vulneratus.inſipiēs
reputatꝰ.corꝑaliter victꝰ.a di
ſcipulis derelictus ab his q̄
amici eſſe debuerūt acriter af
flictus ꝛ crucifixus.Hec oīa
patēt Mat.xxvij.Luce.xxiij.
ꝛ Johan.xix.Quomodo deus
omnipotens ſuam deitatem
abſcōdit ſub humanitate pa
tent ex hoc prout pulcre effreꝫ
deducit in quodā ſermone de
chriſti transfiguratōe.vbi cri/
ſtum deū ꝛ hoīeꝫ dicit.ꝛc.Si
non erat deus gabriel quē de
um vocauit.Si non erat ho/
mo maria quē in ventre geſta
bat.Si nō erat deꝰ elizabeth
quē ſalutabat.Si nō erat ho
mo in p̄ſepe q̄s iacebat.ſi non
erat deꝰ angeli quē glorifica/
bāt.ſi nō erat hō maria quem
lactabat.ſi nō erat deꝰ magi
quē adorabāt.ſi nō erat homo
ioſeph quē circūcidebat.ſi nō

erat deꝰ colūba que ꝓteſtabat
ſi nō erat hō iohānes quē ba/
ptiſabat. ſi nō erat deꝰ quis re
laxabat pctā. ſi nō erat hō in
deſerto quis eſuriebat. ſi non
erat deꝰ mare ⁊ vēti cui obedi
ebāt. ſi nō erat hō in naui qs
dormiebat. ſi nō erat deꝰ mor/
tuos qs ſuſcitabat. ſi nō erat
hō cibos qs ſumebat Si non
erat deꝰ latroni regnū qs da
bat. ſi nō erat hō in cruce quis
pendebat. ſi nō erat deꝰ ſol lu/
cem ꝓpter quē tenebat. ſi non
erat hō in ſepulcro qs iacebat
ſi nō erat ds die tertia quis re
ſurgebat. ſi nō erat hō thomas
quē palpabat. ſi nō erat deus
in celū quō aſcēdebat. Patz er
go ꝙ xp̄s fuit deꝰ ⁊ hō ex ſub
ſtātia pr̄is an̄ ſecula natꝰ. oīa
implēs. oīa continens. Equalis
ꝑ oīa patri in ſubſtātia. ex ipo
⁊ cū ipſo ſempiternꝰ. Nā in ſe
ſuſcepit hūanā naturaz crea/
tor ac dn̄s oīm creaturarum.
⁊ ſuā glorioſiſſimā deitatē ve
lauit ac hūanauit. ſua humi/
litate nobis ī exemplū vt ita
faciamus vt cū eo eternaliter
gaudere valeamus.

Capitulū. 60.

De iactantia ⁊ gloriatiōe.
Jactatores conſueuerūt ali
os deſpicere detrahendo
Ꝓpis ſe ꝑficere extollēdo.
Sic deū abijcere obloquē
do
Jn factis deficere abdicen/
do

Jactatores aliorꝫ facta ⁊ perſonas
deſpiciūt ⁊ ſeipōs extollūt. ſic
Gaal dicebat. Quis eſt Aby
melech. ⁊ que eſt ſichem vt ſer
uiamus ei. vtinā daret aliqs
populū iſtū ſub manu mea. q̄/
ſi diceret. Ego magna facerez
Judicū. ix. Grandia verba di
xit rapſaces ex ꝑte regis aſſy/
riorꝫ deſpiciēs regē iuda. et re
gē egipti ⁊ extollens dn̄m ſu/
um ⁊ ſeipm. iiij. Regum. xviij.
Contra iactātes ſe ⁊ ceteros
deſpiciētes ponit xp̄s parabolā
de publicano hūili ⁊ de pha/
riſeo ſupbo exaltāte ſe. ⁊ depri
mēte alios di. Dn̄e nō ſum ſi
cut ceteri hoīm raptores adul
teri. ſꝫ peior oī hoī. Lu. xviij. De
ſpiciebāt phariſei cecū illūīa/
tū di. Jn petis natꝰ es ⁊ do/
ces nos. Jo. ix. Arrogāt ait pi/
latꝰ xp̄o. Neſcis qꝛ poteſtatez

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf